

ANUNȚURI

Calendarul evenimentelor primăverii anului 2019 la B.C.B. Nr.1 Maranata Moldova Nouă

- 9 martie 2019 – invitat pastor Emanuel Țundrea – întâlnire cu familiile din biserică și din zonă
- 10 martie 2019 - invitat pastor Emanuel Țundrea – evanghelizare
- 24 martie 2019 – invitat un pastor din Marea Britanie - evanghelizare
- 31 martie 2019 – invitat pastor Daniel Bărnăuț împreună cu corul bărbătesc – evanghelizare
- 21 aprilie 2019 – intrarea Domnului Isus în Ierusalim
- 28 aprilie 2019 – Învierea Domnului Isus
- 5 mai 2019 – părtășie în biserică noastră cu frații din Biserica Baptistă din Coronini
- 12 mai 2019 – părtășie în biserică noastră cu frații din Bis. Bapt. Harul Moldova Veche
- 19 mai 2019 – părtășie în biserică noastră cu orchestra Bisericii Baptiste din Padina Matei
- 26 mai 2019 – părtășie în biserică noastră cu orchestra de fluierași a Bisericii Baptiste din Pojejena

SĂRBĂTORIȚII LUNII APRILIE 2019

Dumnezeu să te binecuvânteze !

Țuțuan Mariana – 1 aprilie
Floroiu Rut – 4 aprilie
Nistoran Gheorghe – 10 aprilie
David-Izvernar Patrick – 12 aprilie
Nistoran Ioan (dr.) – 13 aprilie
Crenicean Constantin – 14 aprilie
Toader Iosif Pavel – 14 aprilie
Constantinescu Veronica – 14 aprilie
Scobercea Ioan – 16 aprilie
Rusovan Andrei Liviu – 17 aprilie
Cîrpean Elisabeta – 20 aprilie
Dan Silvia – 22 aprilie
Marcu Ion – 28 aprilie

Ascultați Radio 9 FM pe 106,6 MHz sau
pe website-ul bisericii noastre

Întreaga arhivă a
Buletinelor inFormative
poate fi consultată
scanând codul QR alăturat

Tehnoredactare:
Valentin David-Izvernar
Contact:
Telefon: 004-0255-542214
E-mail: maranata_mn@yahoo.com
**Urmăriți serviciile bisericii pe internet LIVE
la adresa:**
www.maranata1.ro

sau pe adresa de Facebook a bisericii
noastre

Anul XI, Nr.1 – APRILIE 2019
GRATIS

Biserica Baptistă Maranata Moldova Nouă

“Pe când toate popoarele umblă fiecare în numele
dumnezeului său, noi vom umbla în Numele
Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna și în veci
de veci!” - Mica 4:5

Buletin inFormativ

DOMNUL ISUS - MESIA CEL CRUCIFICAT

(A știut Domnul Isus despre Sine Însuși că este Mesia și că urmează să moară pe
cruce?)

pastor Nelu Popescu

„Marele preot s-a sculat în picioare, și I-a zis: Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceștia împotriva Ta? Isus tăcea. Și marele preot a luat cuvântul, și I-a zis: Te jur, pe Dumnezeu cel viu, să ne spui dacă ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. Da, i-a răspuns Isus, sunt! Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta lui Dumnezeu, și venind pe norii cerului. Atunci marele preot și-a rupt hainele, și a zis: A hulit! Ce nevoie mai avem de martori ? Iată că acum ați auzit hula lui. Ce credeți? Ei au raspuns: Este vinovat să fie pedepsit cu moartea “ (Matei 26:62-66).

Evreii din primul secol nu și-au imaginat nici un moment că Isus este Mesia, că Isus este Fiul lui Dumnezeu. La un moment dat, Duhul Sfânt i-a descoperit lui Petru că Isus este Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu (Matei 16:16), dar acest adevăr era prea profund și greu de crezut chiar și pentru ucenici.

Greutatea în a înțelege și a accepta acest adevăr venea din teologia iudaică: „Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn.”(Deut.6:4). Doctrina trinitară a fost descoperită și explicată abia după învierea Domnului Isus. Potrivit Dicționarului de termeni teologici, Mesia, este un termen ebraic, care înseamnă „Unsul”. Poporul lui Dumnezeu din Vechiul Testament anticipa venirea unei persoane unse de Duhul în vederea îndeplinirii funcției de rege și preot peste Israel. Mesia era considerat o persoană, supranaturală sau pământească, înzestrată de Dumnezeu cu puteri și funcții speciale, menită să fie eliberatorul și conducătorul escatologic al Israelului. Deși Isus a folosit rareori titlul în mod specific pentru Sine, denumirea Noului Testament de Mesia (grecește Christos) Îi aparține numai lui Isus, atât ca titlu, cât și ca nume personal.

(continuare pe pagina următoare)

MEDITAȚIE

(urmare de pe pagina anterioară)

Calitatea de uns a unei persoane desprinsă din ceea ce I-a spus Dumnezeu lui Cir, împăratul Persiei, definește: (1)un om ales de Dumnezeu, (2)numit să împlinească o lucrare în beneficiul poporului lui Dumnezeu, (3)numit să înfăptuiască o judecată împotriva dușmanilor, (4)căruia I s-a dat stăpânire peste națiuni și (5)care recunoaște că în toate acțiunile sale, agentul real este Însuși Dumnezeu. (cinci caracteristici principale). Aceste caracteristici se regasesc în Persoana și lucrarea Domnului Isus.

Domnul Isus Și-a început lucrarea profetică proclamând Împărăția lui Dumnezeu. Felul în care a proclamat Împărăția a constituit o critică aspră a iudaismului. Iudaismul în acea vreme era pătruns de formalism și de o mulțime de datini și porunci omenști. Aceste datini și porunci puneau în umbră Cuvântul lui Dumnezeu dat popului prin Lege. (Marcu 7:7-13).

Domnul Isus a învățat poporul și a acționat în tot timpul conștient de identitatea Sa – Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. Știind cine este și ce urma să împlinească, Domnul Isus nu a acționat niciodată simplist și instinctiv. De aceea nici nu a putut fi surprins de vreo întrebare vicleană sau de vreo acțiune potrivnică. Ca Fiul al Omului, a înțeles și Și-a însușit tot ceea ce era scris în Scripturi cu privire la El. (Vezi explicația pe care o dă celor doi ucenici în drum spre Emaus: Luca 24:25-27).

Domnul Isus a demonstrat prin lucrarea Sa că Și-a însușit menirea și misiunea dată de Dumnezeu Tatăl. Acțiunea din Templu nu a fost neapărat o încercare de reformă, cât un simbol al judecății divine. Autoritatea de a pronunța judecata asupra Templului o avea Împăratul, ca reprezentant al lui Dumnezeu. De aceea înainte de a intra în Templu, El Și-a arătat calitatea de Împărat, intrând în Ierusalim în aclamațiile mulțimii. (Matei 21:7-9). Acțiunea Sa a susținut afirmația Sa despre Sine spusă în pildele regale. (Marcu 11:27-12:37). În paragraful din Marcu 11:27-33, Domnul Isus a abordat problema autorității. Chiar dacă răspunsul dat este codificat, preoții au înțeles că El are o împuternicire specială. În pilda vierilor, Domnul Isus le-a spus că istoria lui Israel va ajunge la apogeu prin respingerea Fiului și cu judecata care va urma acestei respingeri. El este Fiul respins, El este piatra pe care au lepădat-o zidarii, dar care a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii. Aducând în discuție Psalmul 110, care afirma că Mesia este Fiul lui David și totodată Domnul lui David, Domnul Isus a redefinit de fapt Mesianitatea Davidică. El a comunicat de fapt că este preotul după rânduiala lui Melhisedec, deci are autoritate peste Templu, și că poate acționa ca judecător printre neamuri în baza poziției pe care o are la dreapta lui Dumnezeu.

Concluzii:

Domnul Isus a știut cine este, de unde vine și ce misiune are. Identitatea și misiunea lui au fost confirmate prin moartea, învierea și înălțarea Sa la cer.

PAGINA ȘCOLII CREȘTINE – secție a L.T.B. Reșița

Lucruri bune de știut

Prof. Lidia Cîrpean

Psalmul 25

David a scris acest psalm cel mai probabil la scurt timp după răscoala lui Absalom. Era în dificultate. Era în incurcătură. Avea multe întrebări grele care-l chinuiau. Nu știa multe lucruri, dar, surprinzător poate, David știa câteva lucruri deosebit de importante pe care le exprimă în acest psalm și pe care le vom evidenția în continuare.

1. **Știa unde poate fi înălțat sufletește** : „*La Tine, Doamne, îmi înalță sufletul.*” (v.1)

David știa unde poate fi înălțat cu adevărat sufletul: la Dumnezeu! Atâția sunt în căutarea înălțării sufletești dar nu știu unde să apeleze. Unii apelează la poftă, plăceri, petreceri, distracții. Un bogat căruia i-a rodit țarina, a crezut că a rezolvat problema satisfacției sufletului pentru mulți ani, dar s-a înșelat amar! Și fii lui Core au înțeles că nădejde pentru suflet este doar la Dumnezeu. (Ps.42)

În cartea profetului Isaia citim: „*Mă bucur în Domnul, și sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeul Meu...*” (Isaia 61:10). Adevărată înălțare sufletească este la Dumnezeu.

David știa lucrul acesta înțelegând că Dumnezeu poate să ofere și protecție pentru suflet (v.20).

2. **Știa în cine să se încreadă** : „*In Tine, Dumnezeule, mă încred...*”(v.2^a)

David avea lângă el mulți loiali. Cu toate acestea, el a înțeles că „*mai bine este să cauți un adăpost în Domnul, decât să te încrezi în om*”(Ps.118:8). În Isaia 2:22 citim: „*Nu vă mai încredeți dar în om, în ale cărui nări nu este decât suflare: căci ce preț are el?*”. Atâția oameni au trăit experiențe dramatice pentru că și-au pus încrederea în oameni. Iată glasul Domnului în cartea profetului Ieremia 17:5 „*Așa vorbește Domnul: blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijinește pe un muritor și își abate inima de la Domnul*”. De multe ori ni se întâmplă să ne fi încrezut în anumiți oameni iar mai târziu să ne fie rușine că le-am acordat încredere.

David știa că doar în Domnul poți să te încrezi fără riscul de a fi dat de rușine (v.2)

3. **Știa ce trebuie să ceară de la Dumnezeu** : „*Arată-mi, Doamne, căile Tale...*”(v.4) *Povățuiește-mă în adevărul Tău și învăță-mă...*”(v.5)

a) David cere de la Dumnezeu descoperirea direcției pe care să meargă. Într-un moment greu, Moise cere și el lui Dumnezeu să-i arate căile Lui (Ex.33:13). Căile lui Dumnezeu sunt drepte (Deut.32:4) și sunt marcate de legi, porunci și rânduieli (Deut.26:17). Omul este atât de limitat și –natural- orientat diferit față de căile Domnului (Is.55:8,9). Cine se aventurează să meargă pe căi alese de propriile-i socoteli și plăceri va ajunge la faliment în final (Prov.14:12).

b) David cere lui Dumnezeu sa-i fie dascăl de la care să învețe adevărul (v.5). Sunt atâtea învățături adaptate poftelor și plăcerilor încât oamenii își vor alege învățători după poftele lor (2 Tim.4:3) E nevoie de învățătura lui Dumnezeu în așa fel încât calea cea bună să poată fi ținută până la sfârșit (Ps.119:33) De asemenea, voia Domnului trebuie învățată (Ps.143:10).

Dumnezeu ne-a dăruit pe Cel mai mare dascăl pentru a fi călăuziți în direcție corectă. Numai Domnul Isus a putut spune : „Eu sunt calea, adevărul și viața...” (Io.14:6). Pe El trebuie să îl urmăm!

4. **Știa cine poate da adevărata iertare și eliberare de povara păcatului** : „*...iartă-mi fărădelegea, căci mare este*”(v.11) / „*...iartă-mi toate păcatele mele*”(v.18)

David vine la Dumnezeu recunoscând că numai El poate ierta păcatul și fărădelegea. Mai știa David că pentru iertare nu se vine în fața lui Dumnezeu în vreun temei sau vrednicie personală. Singurul temei este bunătatea și îndurarea și dreptatea Domnului (v.6,7,8,11)

Domnul Isus este singurul Nume în care oamenii pot primi iertarea divină (F.A.4:12)

„*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor...*” (Ef.1:7). Suntem invitați să venim la El pentru eliberare de povara păcatelor noastre : „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă...*”(Mt.11:28)